

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

PARLAR ESCATOLÒGIC

La llengua catalana és farcida d'expressions escatològiques:

Quan ens enfadem amb una persona li diem que se'n vagi a cagar, quan ens equivoquem diem que l'hem cagada, quan veiem que dues persones estan massa enganxades una amb l'altra diem que són com cul i merda, si veiem una persona creguda diem que és un mitja merda, quan dubtem d'alguna cosa ens diuen cagadubtes, quan tenim poc seny som uns cagamandúrries, quan tenim por ens diuen que som uns cagats, uns cagacalces i el caganiu és el fill petit de la família que quan agafa una cosa de terra per posar-se-la a la boca li diem que no, que això és caca. Quan arriba Nadal posem la figura del caganer al pessebre i fem cagar el tió tot dient a les nenes i els nens que si no es porten els bé cagarà una caca en un vàter. Desitgem molta merda perquè una cosa ens vagi bé, diem que hem trepitjat merda si no ens ha anat bé, si ens equivoquem diem que hem pixat fora de test, quan ens involucrem en alguna cosa diem que estem ben emmerdats i cantem allò de què "la caca de la muntanya no fa pudor" quan anem d'excursió. "Mama, mama, caca, caca", tal com cantava la Trinca per referir-se al femer en què hem convertit el nostre planeta.

Desembre 2024.

Trobareu els articles anteriors a l'apartat [Articles](#) de la meva pàgina web.